

OMRÖSTNING OM ARBETSTIDERN

Nu är det klart att vi kommer att få rösta om det nya avtalet om arbetstider. *Kvasten* har inte svar på alla frågor kring avtalet och vi vill inte heller säga hur någon bör rösta. Vi ger bara här en kort sammanfattning av hur vi uppfattar avtalet, vad det är vi röstar om och ger en kommentar till det hela på nästa sida.

OMRÖSTNINGEN

Att vi röstar om avtalet är ett stort steg framåt. Så borde skett när vi fick vårt förra avtal och så bör vi göra vid alla viktiga avtal i framtiden också. Det gör att fackliga frågor diskuteras på golvet, fler sätter sig in i frågorna och vi kan på sikt få bättre avtal.

Ett problem med alla omröstningar är alternativen. Vad betyder det att rösta på ena eller andra sättet? Att rösta Ja innebär självklart att vi får det avtal företaget och klubbstyrelsen förhandlat fram. Det har funnits en massa rykten om vad ett Nej innebär men det enda rimliga är att det betyder att klubbstyrelsen och företaget får sätta sig vid förhandlingsbordet igen och försöka komma fram till något som är bättre för oss.

Det är rätt naturligt att de som suttit och diskuterat och förhandlat i månader tillsammans med företaget nu känner sig bundna till vad de kommit fram till. Särskilt om de pratat med företagets representanter än med oss. Risken är att de fackliga representanterna på alla nivåer känner sig skyldiga att göra reklam för avtalet istället för att ge en allsidig bild av för- och nackdelar. I rutan bredvid finns ett försök att göra detta.

FACKLIG DRAGKAMP

Vi får inget gratis av företaget. All facklig verksamhet som är värd något är en dragkamp. På ena sidan företaget och på andra sidan vi. Vill vi ha mer än de vill ge är vi tvungna att anstränga oss. Om vi släpper efter tar de mer och mer. Styrkan i facket är vi medlemmar, inte mer eller mindre smarta förhandlare. Det är när de fackliga företrädarna kan få stöd från oss på golvet som vi tillsammans

ÄR DET DÅLIGT ATT GÅ?

Är steg något dåligt? Vi som arbetar i produktionen har alltid fått höra att vi tar för många steg. "Kunderna betalar inte för att vi går", brukar det heta. Idag har jakten på steg trappats upp ytterligare, inte minst genom olika projekt som pågår just nu i fabriken.

Ett jobb kommer till fabriken i form av ett PKI. Det är en beskrivning av jobbet som tagits fram på utvecklingsavdelningarna och innehåller de tider som teknikerna där anser behövs för att utföra just det jobbet. Där finns (eller ska finnas) de handgrepp som krävs för att skruva, dra åt, trycka fast eller vad det nu kan vara vi gör. Dessa rörelser har teknikerna satt tider på enligt det MTM-system företaget använder för att beräkna hur fort vi ska arbeta. Men PKI-tid är bara en del av den tid det tar att göra jobbet. Det är detta jobb fabriken "får betalt" för. Där finns inte sådant som har med det verkliga arbetet att göra som att hantera emballage, böja eller sätta sig i en kaross för att komma åt att montera och så vidare. Den delen av balansen läggs till

PLUS, MINUS OCH LIKA MED NYA AVTALET

PLUS:

- + Vi får garantier på att den tid vi jobbar in kan tas ut i ledighet under året
- + Nyanställningar
- + Höjt VCT-tillägg
- + Mer tid i kompbanken

MINUS:

- Mer arbete per dag utan övertidsersättning
- Alla klämdagar utom mellandagarna försvinner
- Alla stopp kommer att köras in med övertid på helgerna. Risk att det blir en ond cirkel eftersom tiden för underhåll minskar
- Företaget får rätt att skicka hem vem de vill med halva betalningen upp till 80 timmar per år. (50/50-regeln)

LIKA:

- = Vi får ingen extra ledig tid. Allt ledighet är sådan vi själva arbetar in
- = De korta rasterna kvarstår

kan sätta tryck på företaget och förbättra våra villkor. Det är detta vi bör ha i huvudet när vi nu röstar. Röstar vi Nej måste vi vara beredda att backa upp förhandlingarna genom att på olika sätt få företaget att fatta att när de vill ha något av oss måste de också ge något. Det krävs också att förhandlingarna håller oss informerade och ber om stöd när företaget behöver påminnas om detta.

i fabriken, av de tekniker och ibland lagledare som sätter ihop den verkliga balansen.

Speciellt finns inte steg med. På praktiskt taget alla balanser krävs att vi går till och från det vi arbetar med och hämtar maskiner, material med mera. Det är sällan lång väg, ett par steg fram och ett par tillbaka. För varje steg får vi 15 TMU, cirka en halv sekund. Eftersom vi är många och gör många bilar per timme blir det såklart många steg. Eftersom det är något våra chefer och teknikavdelningar inte "får betalt" för av dem som skickar hit jobbet är det självklart något som de siktar in sig på alldeles speciellt. För dem är det ren förlust.

För oss är det annorlunda. När vi "får betalt" för att ta ett
Vänd!

BRA ELLER DÅLIGT?

Är det nya förslaget till avtal bra eller dåligt? Ja, det beror på vad man tar med i bedömningen.

Att avtalet kunde vara bättre kan säkert de flesta hålla med om. Företaget har i princip inte givit oss något extra. Den stress och förslitning som blir av dagligt merarbete kan inte vägas upp av ledig tid långt senare. 50/50-regeln kan missbrukas. Och så vidare. Men ett avtal ska bedömas utefter två saker: hur gärna arbetsgivaren vill ha något och vad är vi beredda att göra för att få det vi vill ha.

Vad företaget vill ha är klart: mer bilar än de kan få ut. Men det är inte vi som har tagit beslutet om vilka robotar som köpts i TA, hur kapaciteten i TB ska vara, vilka utrustningar som installerats i TC. Allt sådant som har satt gränsen för hur mycket bilar som kan produceras i Torslanda. Det är inte heller vi som lovat ägarna i Kina att vi ska göra 300 000 bilar per år. Ledningen borde därför vara väldigt ödmjuka mot oss som ska bygga mer bilar än vad fabriken egentligen kan klara av. Det är svårt att tänka sig ett bättre fackligt läge. Men de är så vana vid att vi tackar och tar emot att de inte vill erbjuda någonting i utbyte. Det är vår gemensamma uppgift att få dem att fatta detta.

Detta är den andra sidan av saken: vad tror vi att vi och vår fackförening kan göra för att få dem att fatta detta. Är vi inte beredda att göra någonting, ja då får vi vad företaget ger oss. Är vi beredda att ta en facklig strid kan vi kanske få ett bättre avtal. Det är den frågan vi svarar på när vi röstar om avtalet.

Vi har länge vant oss vid att avtal och annat är något ”de fackliga” sköter. Vi betalar bara vår avgift – och gnäller lite grand ibland. Men en fackförening är varken ett advokatkontor eller ett försäkringsbolag. Det är en medlemsorganisation där kraften kommer från vad vi själva är beredda att göra. För detta krävs två saker: medlemmar som engagerar sig **och** en fackförening som vill att medlemmarna engagerar sig.

Forts.: ”Är det dåligt att gå?”

steg innebär det en halv sekund när vi inte anstränger de kroppsdelar som vi nästan alltid använder när vi monterar: fingrar, handleder, axlar, nacke, rygg. En halv sekund per steg där vi kan slappna av och låta muskler och leder återhämta sig en liten aning inför nästa bil. Det som är ett onödigt slöseri för våra chefer är viktigt för oss och våra kroppar. Så är det ofta, det som är dåligt för företaget är bra för oss.

Därför är det viktigt att vi inte köper deras sätt att tänka nu när de är på jakt efter att minska antalet steg. De är naturligtvis inte ute efter att göra jobben lättare för oss, tvärtom. Den tid vi går ska ersättas med ”värdeskapande tid” det vill säga mer arbete. Annars är det ingen idé att ta bort stegen.

Vad vi behöver mer än ”värdeskapande tid” är återhämtningstid. Så ett tips är att hålla koll på alla som är ute och testat olika saker. Om någon säger att de ”bara ska ta bort onödiga steg” så fråga: ”Onödiga för vem?”

FEL I FÖRDELAREN

I senaste Fördelaren finns en tabell som jämför våra nuvarande arbetstider med det nya avtalet. Där står att sluttiderna för det nuvarande avtalet ”Med volymkörning” är 15:36, 00:30 och 06:30. Men detta är inte tiderna för volymkörning utan sluttiderna vid **igenkörning**, alltså när vi har betald övertid. Det gör att jämförelsen blir missvisande.

AVTAL OCH STREJKER 1

Förra året slöt fack och arbetsgivare avtal för 2,3 miljoner anställda. Nu har det statliga Medlingsinstitutet kommit med en rapport om avtalsrörelsen 2017 som visar att under förhandlingarna 2017 förlorades det inte en enda arbetsdag i Sverige på grund av strejk eller lockout.

– Det är unikt i en avtalsrörelse av den omfattningen och ett tecken på hur väl den svenska arbetsmarknadsmodellen fungerar, sammanfattar Medlingsinstitutets generaldirektör Carina Gunnarsson.

Det låter ju helt fantastiskt. För om det inte varit några strejker måste det betyda att facken är helt nöjda och att företagen gått med på precis alla medlemmarnas krav de fört fram. Eller kan det vara så att förhandlare sålt vår arbetskraft för billigt?

AVTAL OCH STREJKER 2

Just när antalet strejker är det lägsta någonsin har regeringen tillsatt en utredning som ska komma med förslag på lagar som ska göra det svårare för fackföreningar att strejka. Arbetsmarknadsminister Ylva Johansson har redan sagt att hon förbereder sådana förslag trots att utredningen inte är klar förrän 31 maj.

AVTAL OCH STREJKER 3

Några som verkligen kan glädja sig åt avtalsrörelsen och frånvaron av strejker är företagen och deras ägare. Under rubriken ”*Rekordstor utdelningsfest på börsen*” beskriver Göteborgs Posten aktieutdelningarna bara i de största bolagen med orden, ”*för bolagens ägare slår utdelningsfesten alla rekord*”.

Så här ser det ut:

År	Utdelning, miljarder kronor
2016	232
2017	251
2018	263
2019	278 (prognos)

Källa: Nordnet/Inquiry Financial

Våra låga löneökningar och obefintliga arbetstidsförkortningar har hamnat i aktieägarnas fickor och fonder. Aktieägare och storbolag är på en fest som aldrig verkar ta slut. Det borde vara ett guldåge att ställa krav och driva igenom förbättringar. Inte bara ekonomiskt utan också att ta tillbaka rättigheter som vi förlorade under de senaste årtiondena. Trygga jobb istället för visstids- och bemanningsjobb, makt över vår arbetstid istället för obligatorisk övertid och så vidare.

Tyvärr verkar många fortfarande tro att det är lågkonjunktur och att vi ska vara tacksamma för att vi har jobb.

Kvasten ges ut av folk som jobbar på Volvo Personvagnar i Torslanda. Ansvarig utgivare: Lars Henriksson
Vill du ha Kvasten i din e-post? Mejla kvastentips@hotmail.com Bidrag till tryckning: Swish 0702195961